

Dorpsploegje versloeg 'grote' Drachtster Boys

Dorpsploeg Woudsend versloeg ooit in de derde klasse (huidige tweede klasse) het grote Drachtster Boys. Nu is het amper meer voor te stellen, maar in 1980 was het realiteit. Durk Pietersma, vermaarde spits van de dorpingen, kan het zich nog goed heugen. „Wy wûnen doe mei 0-1. Douwe Glashouwer skoarde. Hy stie wol fiif meter bûtenspul, mar skiedsrjochter Blom út Hylpen rôp: 'doorgaan'. By Drachtster Boys stiene sy op 'e kop mar wat koe ús dat skele.”

TERUG IN DE TIJD MET

Durk Pietersma.

„It hat puur mazzel west. It is mar krekt wat foar lichte as jo treffe”, zegt Pietersma, die als veelscorende karakteristieke spits het boegbeeld vormde. Woudsend hield het drie jaar vol in de derde klasse. In het derde seizoen volgde degradatie. Tegenwoordig speelt Drachtster Boys op het allerhoogste zaterdagamateursoetbalniveau, hoofdklasse, en Woudsend in de voorlaatste, vijfde, klasse.

„Alle wedstrijden wiene hichtepunten”, vindt de nu 46-jarige Pietersma. Vooral de wedstrijd tegen Drachtster Boys in het allereerste seizoen dat Woudsend in de derde klasse speelde. „Dêr sjogge jo as doarpsploechje tsjinop. Ik wol yn elts gefal. En dan winne wy dêr ek noch, dat is prachtich no?” Door die zege nam Woudsend de leiding in de competitie. „Wy hiene likefolle punten en troch de oerwinning kamen wy twa punten los. Dat wy boppe-oan stean soene hiene wy net ferwachte. Dy weelde koene wy ek net lang oan.”

De Woudsender glorieploeg. Staand vanaf links: trainer Bertus Nijholt, grensrechter Henk Grunstra, Romke Nagelhout, Albert Aukes, Rintje van der Kooi, Douwe Beuckens, Rudolf de Boer, Marinus Aalderink, Johan de Jong, leider Frans van der Molen. Zittend vanaf links: Douwe Reekers, Douwe Glashouwer, Arnold Deden, Marten Hospes, Durk Pietersma, Henk Jellema en Coen Busscher.

Pietersma werd in zijn glorie dagen vergeten met Der Bomber, de Duitser Gerd Müller die Nederland in 1974 het wereldkampioenschap door de neus boorde. Pietersma scoorde net zo makkelijk en was net zo geblokt. „In stevige keardel wie ik doe ek al. Dêr kin ik ek niks oan dwaan. Dan soe ik minder ite moatte, mar dêr haw ik mar in hekel oan.”

Op de in 1980 gemaakte kampioensfoto heeft de forse spits bovendien een woeste uitstraling met zijn fikke snor en baard. Het woeste uiterlijk was niet op voorhand bedoeld om tegenstanders angst in te boezemen. „Ik hie

gewoan in ferskriklike hekel oan skeare.” Zijn woeste kop paste wel bij zijn manier van spelen. Maar: altijd eerlijk met open vizier.

Ast in triuw krijst, triuw mar werom. Oars krije jo fan dat 'miejefuotbal'.” Daarom voetbalde hij graag tegen ploegen uit De Wouden. „Dy wâldploegen sprutsen my wol oan, lykas Friese Boys. It wie stevich fuotbal, mar net gemien. Tsjinwurdich bespringe sy mekoar samar fan efteren op 'e fuotten. Dêr haw ik mar in hekel oan. Mar de spilers krije der gjin straffen mear foar omt skiedsrjochters gjin beslissings mear doarre te nimmen.”

Pietersma is sinds enkele jaren scheidsrechter bij thuiswedstrijden van het tweede en derde elftal van Woudsend. „Ik bin rjocht troch see. Is it in pingel, dan op 'e stip mei dy bal. Mar doe wie der ek mear respekt foar mekoar. No is dat net mear sa, mar ik fyn it wol belangryk. De measten moatte moandeis wer oan it wurk en jo moatte sjen dat jo it spul hiel hâlde. Fuotbal is mar in spultsje, it moat wol leuk bliuwe.”

De mannen uit de glorie tijd respecteren elkaar nog steeds. Jaarlijks hebben ze een toernooi in Harlingen en de opkomst is nog telkens zeer hoog. „De measten binne der altyd. Dit jier wiene der tsien en hawwe wy trije oaren meinaam. Wy geane der mei in buske hinne, dan kinne wy ús op 'e weromreis deljaan. Dat toernoai wurdt altyd op 'e lêste sneon fan maaie hâlden. Dy sneon wurdt altyd troch eltsenien frijholden, dat dogge wy no tink ik foar de sânde kear.”

Bertus Nijholt, de Balkster trainer die tijdens de glorie tijd de scepter zwaaide, is er nooit bij in Harlingen. „Dêr hoecht ek gjin trener mear by, it is gewoan foar de gesellicheid. Ik wit net iens at Bertus wol wit dat wy dêr elts jier spylje.” Zo nu en dan komt hij de oud-trainer nog wel eens tegen. „Lêsten noch op it iis, yn 'e winter fan '97.” Over het Harlinger toernooi hebben ze toen niet gesproken.

Over de glorie tijd wordt in het dorp niet veel meer gesproken. „Sommige âlderen hawwe it der noch wol oer. 'Dat wie doe wat', seit âld-foarsitter Simon Jellema wolris. Ek âld-lieder Frans van der Molen hat it der noch wol oer. Mar wy sykje der net mear om, it is in ôfsletten boek.”

JOHAN VOGELZANG